



ВІТАЄМО УЧАСНИКІВ І ГОСТЕЙ 32-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПРОХОДИТЬ БУРХЛИВО

Київ (УПА, Інформцентр) — Продовжує свою роботу сесія Верховної Ради 12-го скликання. Денне засідання 21-го травня розпочалося з обговорення проекту тимчасового правилника. На численні запитання депутатів відповіли член робочої комісії по узагальненню пропозицій до проекту Володимир Крижанівський.

Всього до робочої групи надійшло 120 пропозицій, 36 з них внесли представники Демократичного Блоку. Обговорення було перервано завою 23-ох депутатів з Луганської області, у якій зокрема пропонувалося внести до залу засідань червоно-лазуровий державний прапор УССР. На думку гостей сесії — «домашня заготовка» апаратників. Адже не викликало сумніву, що подібна пропозиція викличе заперечення з боку депутатів ДБ, що врешті-решт і сталося. Під час дискусії з цього питання народний депутат Михайло Батіг (ДБ) запропонував луганським депутатам внести у їхню заяву доповнення про те, що державний прапор УССР є великим подарунком українського народу від великого вождя Йосифа Сталіна. «Говорити про шанобливе ставлення до цієї символіки сьогодні, мабуть, недоречно», — сказав лівий лідер М. Батіг.

Спробу головуючого на сесії Івана Плюща поставити пропозицію луганців на голосування зрівняв депутат Вячеслав Чорновіл, який

(Закінчення на стор. 3)

У Балтиморі запланували

Український Фестиваль

Балтимор. — Українська громада Балтимору підготувала свій традиційний щорічний фестиваль на 23-го і 24-го червня. Фестиваль відбудеться в міській фестивалній залі, про сторій і охолоджувачів, в центрі міста, в славній відновленій ділянці Внутрішнього пристані, від години 12-ої полудня до 7-ої вечора.

Цьогорічним гаслом фестивалю є «Незалежність для України!». Підготувалися ряд цікавих виставок, включно із виставками мистців східного побережжя. Заплановано і сценічні виступи — танцювальний ансамбль «Ліман» та місцевих і позамісцевих мистців. За інформацією слід телефонувати на число (301) 882-9422.

ПЕТРО САВАРИН ОБРАНИЙ ПРЕДСІДНИКОМ 32-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ; У ПЕРШОМУ ДНІ ОБРАНО ПРЕЗИДІУМ, ВИСЛУХАНО ДОДАТКОВІ УСНІ ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ; В НЕДІЛЮ ВІДБУВСЯ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНИЙ КОНЦЕРТ

Балтимор, Мд. — У понеділок, 28-го травня н.р. о год. 9-й ранку, тут у готелі Гаст Рідженсі розпочалася 32-га Конвенція Українського Народного Союзу, яку відкрив згідно із програмою головний передсідник УНС-д-р Іван Фліс. У великій конвенційній залі засіло біля 300 делегатів, члени Головного Уряду УНС і його почесні члени: Генерал Жеребняк, Анна Чопик, Марія Душник, д-р Богдан Гнатюк, Степан Куропас, д-р Ярослав Палдох, Володимир Запаранюк і Анна Гарас.

Відкрив Конвенцію головний передсідник д-р І. Фліс, після чого поклав на слова голову Конвенційного комітету Євгена Іванчука, який від комітету привітав зібраних учасників та гостей.

Святиним вшануванням українського, американського і канадського прапорів і відграванням усіх трьох гімнів, — при чому учасники підіймалися до гімнів. «Ще не вмерла Україна» український гімн, — розпочато 32-гу Конвенцію.

Парох української католицької церкви св. Тройці у Вашингтоні о. Тарас Лончина відмовив зворушливу молитву з благаннями до Бога за успіх Конвенції для добра українського народу та пробудження України.

Д-р Ігор Масник з Вашингтону представив делегатам генерала американської армії Миколу Кравцева.

свого довголітнього пластового друга. Ген. М. Кравців промовив до присутніх англійською та українською мовами, навізуючи свої слова до Дня Пам'яті, який саме відзначають в ЗСА, і закінчив відчитанням поезії свого батька Богдана п. н. «Невідомий гірлиць».

Отець Григорій Подгурський, парох української автокефальної православної церкви св. Андрія Первозваного у Вашингтоні, відчитав молитву, а відтак Конвенцію привітав сенатор стейту Мериленд Пол Сарбейнс, підкреслюючи, що він сам грецького походження і тому його постійно цікавлять українські проблеми, а особливо розвиток поліції в Україні; в останніх двох роках. Саме тому він дав доручення своїм співробітникам пильно слідкувати за далішим розвитком поліції в Україні та негайно інформувати його. Він зазначив, що отримує періодично «Український Тижневик», що дає йому можливість точної інформації про українське життя.

В далішому порядку на рад першого дня делегати приступили до вибору президії 32-ої Конвенції, що дало почин до широкій дискусії та винимні думок. До складу президії Конвенції запропоновано дві листи кандидатів, у першій з яких на передсідника запропоновано адвоката Петра Саварина, а в другій — Йосипа

Лисогора. З уваги на опозицію Й. Лисогора щодо вибору президії вирішено вибрати склад президії в цілому, а передсідника окремими балютами. Президію в особах заступників передсідника Івана Гавалюха і Василя Колодичина та секретарів Варвару Бачинську, української мови, і Степанію Гаврилук, англійської мови обрано через аклямацію, а вибір передсідника окремим голосуванням перевела Верифікаційна комісія під головуванням Романа Липичака з членами Василем Семковим, Степаном Приймаком, Вірою Баніт та Тарасом Сливінським. Проголошений вислід голосування, в якому 145 голосів дістав адвокат П. Саварин, 136 Й. Лисогор, а п'ять голосів уневажнено, не задовольни Й. Лисогора і на його бажання покликано до перегляду голосування двох мужів довір'я — інж. Лева Боднара і Володимира Яцева. Однак друге перерахування голосів дало таку саму кількість і передсідником 32-ої Конвенції обрано П. Саварина.

О год. 3-й по полудні президія зайняла свої місця і розпочалася, згідно з програмою, доповнення до звітів членів Головного Екзекутивного Комітету, членів Головної Контрольної Комісії і головних радників, які закінчено звітним доповіддю головному редактору «Українського Тижневика» Роми Гадзевич.

У ВІРМЕНІЇ ТРИВАЮТЬ ЗБРОЙНІ СУТИЧКИ

Москва. — Як повідомило советське пресове агентство ТАСС, у неділю, 27-го травня, у Єревані, столиці Вірменії, «група озброєних екстремістів» напала на охорону з внутрішніх військ.

ТАСС повідомляє далі, що 10 військовослужбовців були поранені, трое з них тяжко. Користуючись нападним і правом, охорона вжила зброю: вбито шестеро і поранений один з нападаючих.

Однак вірменське пресове агентство подає цілком іншу версію того, що сталося. Як повідомив єреванський журналіст, натопи що оточив вояків був беззбройний. Єреванці лише закликали військовослужбовців покинути територію республіки. Оправдовуючи відкриття вогню, командуючий охороною сказав, що йому видалися, ніби вірмени хочуть відібрати від вояків зброю.

Розстріл на дворці стався напередодні 72-ої річниці проголошення незалежності Вірменії, яку планували відзначити як національне свято. Місцеві активісти пов'язують активізацію дій окупантих військ з тим, що Верховна Рада Вірменії включила Нагірний Кара-

„ЧОРНОБІЛЬ. ПОХМУРА СПАДЩИНА“

Вотербірі, Конн. — Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля лікаря у Вотербірі та місцевий відділ Американського товариства боротьби з раковими захворюваннями влаштовують в четвер, 31-го травня, панель на тему: «Чорнобиль — похмура спадщина», свідчення очевидців. Координатор — д-р Леся Кушнір, головний доповідач — д-р Зенон Матківський. Панель відбудеться в конференційній залі Біоцетру на 4-му поверсі лікарні у Вотербірі, 64 Робінс вул. Початок о год. 7-й вечора.

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮ

Нью Йорк. — Під патронатом УНСОЮЗУ в суботу, 2-го червня, в Лінкольн Центрі, Алліс Таллі Голд, відбудеться Фестиваль українського танцю для відзначення 25-ліття школи балету та українських танців Роми Прийм-Богачевської. Виступатиме понад 100 танцюристів, танцювальний ансамбль «Сизокілі». Виступити також мисткиня слова Лідія Крушельницька та співак Богдан Андрусичин. Квитки можна придбати в «Сурмі». Початок о год. 2-й по полудні.

ЛІДЕРІ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ партії стейту Нью Йорк після кількох місяців пошуків кандидата на губернатора висунули колишнього дорадника трьох президентів у справах економіки демократів Джана Кеннеді та Ліндона Джонсона та республіканця Річарда Ніксона. Ім'я Петра Ренфрі, 66-літнього економіста, власника дорадчої фірми Ренфрі Асоційейтс, мало кому відоме. Ця людина, яка вже давно відійшла від політики, вирішила кандидувати проти чемпіона в політиці, одного з найвизначніших лідерів Демократичної партії не тільки в масштабах стейту Нью Йорк, але цілої країни, Маріо Квомо. П. Ренфрі, 17-й кандидат Республіканської партії, 16 попередніх відмовилися змагатися з Маріо Квомо. Губернатор М. Квомо останнім часом почав втрачати популярність, якою користувався не тільки серед демократів, але й серед республіканців. Причиною стала його безвідповідальна економічна політика, щоб звести кінці з кінцями в бюджеті стейту, М. Квомо почав підніжувати податки.

Кремль оголосив проєкт економічної реформи

Москва. — В четвер, 24-го травня, виступаючи на сесії Верховної Ради ССР, голова Ради міністрів ССР-П. Рижков оголосив проєкт економічної реформи, розрахованої на п'ять років.

Економічна реформа проголошує перехід на ринкову систему господарювання, тому Рижков повідомив, що це неминуче призведе до спаду виробництва і до великого безробіття та інфляції. Перш за все будуть підвищені ціни на продукти і товари широкого вжитку. Згідно з попередніми розрахунками з 1-го липня ціни на м'ясо підвищаться більш ніж удвічі, на рибу у два з половиною рази, на молоко вдвічі, на хліб — утричі. Підвищаться ціни і на багато інших товарів.

Московський кореспондент Асоційейтед Пресс Браян Брамлі, повідомив, що промова Рижкова викликала стриману реакцію. Представники демократичної опозиції заявили, що винесуть на голосування питання про довіря урядові, очолюваному Рижковим. В свою чергу Н. Рижков заявив, що коли його проєкт не буде прийнятий, то він подасть у відставку.

Ленінградський депутат А. Левашов заявив, що уряд запропонував не перехід до ринкової економіки, а звичайне підвищення цін. Проти підвищення цін виступило багато інших депутатів.

Член президентської Ради Станіслав Шаталін, повідомив, що в результаті опитування групи людей з'ясувалося, що 54 відсотки советських громадян підтримують перехід до ринкової економіки, а 46 висловились проти.

Так чи інакше, а повідомлення Рижкова викликало паніку по всьому Советському Союзу, люди почали закуповувати усе, що можна було знайти в крамницях і за три дні поліції геть спорожили. В Москві зчинився справжній хаос, тому власті советської столиці вирішили надалі продавати продукти тільки тим, хто має московську прописку.

Виступаючи в п'ятницю на пресовій конференції в Москві, М. Рижков заявив, що уряд знав, яку реакцію викличе підвищення цін, але більшість виходу немає. Рижков також просив пробаачення у советських громадян за те, що уряд так затягує введення ринкової економіки.

В суботу президент М. Горбачов звернувся по телебаченню до громадян ССР, закликаючи їх не піддаватися паніці. Та незважаючи на це, повідомляють закордонні кореспонденти, люди буквально штурмували московські крамниці.

Уряд пообіцяв провести всенародний референдум з приводу цього проєкту. Попередній опит показав, що більшість депутатів підтримують введення ринкової економіки.

Тим часом УПА повідомляло що несподівано відрегулювали на повідомлення Рижкова у Києві, де відбувається сесія Верховної Ради України. Депутат Вячеслав Чорновіл і Володимир Івашко внесли пропозицію блокувати рішення уряду ССР про підвищення цін на території України. Вони вважають, що в Москві не могли приймати такого рішення без попереднього погодження з урядом України.

Відбулося відкриття ретроспективної

виставки М. Мороза

Нью Йорк (О.К.). — Тут у приміщеннях Українського Музею відбулося в суботу, 19-го травня, святочне і багатолюдне відкриття ретроспективної виставки сеньйора українських мистців Михайла Мороза.

Виставку відкрив директор УМ д-р Богдан Цимбалістий, який з радістю stwierdив, що саме ця виставка є для УМ незвичайно важливою та дякував за її влаштування мистцеві д-рові Ярославові Лешкові, що вже вдруге став куратором виставки, і директорці УМ Марії Шуст та її співробітницю Дарії Бойко.

Глибоко продуману та фахово оцінку творчості М. Мороза подав у своїй вступній доповіді д-р Я. Лешко, підкреслюючи найважливіші впливи та моменти у його довголітній, мистецькій творчості, зокрема його любов до природи, оптимізм, віру та унікальне відношення до Метрополіта та Андрея Шептицького. Він представив глядачам широку емоційну гаму у картинах М. Мороза, його мистецький шлях через школу Олександра Новаківського до паризької Академії Жюльєна, а відтак повної мистецької зрілості у 40-літній праці поза границями України, на нових місцях поселення. І тут куратор з подивом і признанням підкреслює, що М. Мороз вперто і послідовно бореться довгі роки за своє „я“ у мистецтві та хоче вказати перед світом високий рівень україн-



Д-р Я. Лешко доповідає про М. Мороза. Побіч нього стоять М. Мороз і д-р Б. Цимбалістий.

ської культури, за що йому належить від українського народу особлива подяка. Після доповіді д-ра Я. Лешка слово забрав сам мистець, стверджуючи відносно свого віку (мистцеві сповнилося 86 років життя) жартує, що не є штукою вмерти, а штука саме продовжити життя. Відтак він зворушений кількістю друзів та знайомих, що прибули на відкриття виставки, дякував своїй дружині Ірині, директорці музею М. Шуст, Степанію Гнатенку, Святославу Гордиנסькому та усім тим, хто випицили на виставку його твори із своїх приватних збірок. Він теж запевнив, що після цієї першої ретрос-

пективної виставки, яка триватиме до 17-го червня, він планує ще одну осінню цього року.

На виставку Український Музей випустив чепурно виданий каталог із кольоровими репродукціями деяких картин та статтю д-ра Я. Лешка. У списку виставлених творів нарахувалося 82 картини та дев'ять цікавих рисунків, майже усі з колекції С. Гордиנסького з часів спільних років в школі О. Новаківського в 1926-29 роках.

Серед виставлених картин переважали красиви, від красиви до Космача у 1930 році до Гантерських гір з останніх років.

ГРАДУАЦІЯ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Нью Йорк. — Тут в суботу, 2-го червня, в Українському Народному Домі, 140-142 Друга аве., відбувся випуск випускників Шкіль Українознавства Метрополіті Нью Йорку — Нью Джерзі. Після офіційної програми, яка почніється о год. 6-й вечора, відбудеться матуральна забава для молоді, батьків, родичів, і гостей о 9-й год. вечора. Гратиме оркестра „Беркут“. Вступ з вечерю 25 дол., тільки на забаву — 5 дол.



Черга під крамницею.

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ, яка відбулася минулого четверга президент Джордж Буш оголосив продовження статусу упривілейованої країни в справах торгівлі Китайській Народній Республіці ще на один рік. «Це піде на користь не тільки китайському, але й американському народові», — заявив президент. Його рішення натрапило на гостру критику лідерів Демократичної партії в Конгресі. Як відмітив речник Палати репрезентантів Томас Фобі: «Президент не має достатньої кількості голосів, щоб це рішення було схвалене». Обидві палати Конгресу, які контролюють демократію, ще можуть прийняти резолюцію проти продовження Китаю статусу упривілейованої країни. Звичайно, Дж. Буш накладе вето на цю резолюцію. Деякі конгресмени та сенатори настоюють на тому, що продовження цього статусу для Китаю повинно бути тільки під умовою вимоги демократичних змін від китайської влади. Однак Буш підкреслює, що він не буде висувати жодних умов. Він звернув увагу на те, що такі активні торговельні партнери ЗСА, як: Великобританія, Тайланд, Сингапур, Південна Корея та Японія, підтримали рішення Президента.

СВОБОДА **SVOBODA**
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНЧ у Вашингтоні (202) 347-UNAW. (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00
UNA members 1 year \$15.00 Change of address \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ще одна зустріч на вершинах

Почавши від Микити Хрущова в СРСР та Д. Айзенгавера в ЗСА кожний кремлівський диктатор і кожний американський президент переводили зустрічі, називані конференціями на вершинах. За кожним разом наївні люди прив'язували до тих конференцій величезне значення, вбачаючи в них наче панацею на всі актуальні міжнародні болячки, і ні одна з них не змінила сутньої ситуації. Від 1945 року, себто капітуляції Німеччини у Другій світовій війні й Потсдамського мирового договору — не було нової „великої“ війни. Але це не була заслуга конференції на вершинах, а заснування у 1949 році Північно-Атлантичного договору (НАТО) як військово-політичного блоку вільних держав, і заснування у 1955 році Варшавського пакту військово-політичної організації СРСР і його сателітів. Ті два договори, два військово-політичні блоки створили баланс сил, на якому оперся мир. Парадоксально — мир існує теж унаслідок страху: велика війна в атомовій добі й найбільш рафінованими родами зброї для масового нищення — були би катастрофою, в якій не було би переможця ani переможеного. А проте само існування величезних арсеналів зброї небезпечно. Тому саме конференції на вершинах займалися „обмежуванням“ переривів у зборенні, а від часу перебування у Білому Домі Рональда Регана — не „обмежуванням“ а „редукцією“ різних родів зброї.

Головною причиною скликання цієї теперішньої конференції на вершинах у дні 30-го травня до 4-го червня 1990 року у Вашингтоні, була теж проблема війська і зброї. Але відносини у світі змінилися й ускладнилися. Усамостійнення шести советських сателітних країн фактично (хоч ще неформально) зліквідувало Варшавський пакт. Советський Союз залишився сам, до того ж НАТО значно скріпиться, доставши з'єднану Німеччину. У цій ситуації советські генерали ворожо наставлені супроти кожного нового пакту з ЗСА, який послабив би збройну силу імперії — особливо у наземному війську і танках із стрільними з атомовими головками. Цими родами збройної сили СРСР має перевагу над ЗСА. Зате ЗСА мають найбільшу у світі підводну флоту також із атомовими ракетами, мають могутнє летунство, надводну морську флоту й різні інші роди зброї, придумані сучасною технікою. Зменшилася небезпека нової великої війни ще й тому, що СРСР переживає тепер такі внутрішні кризи, які роблять його нездатним провокувати удар.

Але якийсь договір з ділянки війська і зброї вірогідно таки буде підписаний — просто для „збереження обличчя“ Буша і Горбачова. Будуть, мабуть, підписані також якісь інші договори з ділянок культури й економіки. Але міжнародної ситуації вони не змінять, ani не матимуть впливу на розвиток подій у Советському Союзі. Не матиме ніякого впливу на розвиток національних рухів в СРСР і можна сумніватися, чи отримані від Америки господарсько-торговельні концесії оздоровлять економіку в СРСР, бо для цього треба ще зміни психіки людей. Конференція на вершинах у Вашингтоні не матиме ніякого значення для Європейської економічної спільноти, яка змагає до введення в Європі однієї валюти та скасування паспортних віз. Це процес, що потребує ще довгих літ до свого завершення. І щодо подій у широкому світі ця конференція на вершинах у Вашингтоні — безвартна. У Південній Африці йде змаг за скасування расового апартеїду. На Філіппінах комуністична партизанка аналізує відносини. Японія стала — поруч із Західною Німеччиною — найбагатшою країною і такою залишиться, заливаючи своїми продуктами Америку й Європу. Ніхто в усіх тих країнах навіть не цікавиться розмовами Буша і Горбачова та десятком їхніх фаворитів-дорадників.

Тому можна зважитися на прогнозу, що коли навіть повторяться церемонія з обміном компліментів, стисканням рук і спільними світлинами, то по суті це буде тільки зовнішня декорація. Вона нікому не шкодитиме, але й не допоможе. Коли буде підписаний новий договір про редукцію ракет на далеку віддачу чи інших родів зброї — по суті воно теж небагато змінить відношення сил. І ця конференція на вершинах у найменшій мірі не матиме впливу на хід визвольного руху України. Коли ж Михайл Горбачов вернеться до Москви з Вашингтону як триумфатор, його успіх у Вашингтоні зменшить число його противників у власній партії.

Кільканадцять попередніх конференцій на вершинах американських президентів з кремлівськими диктаторами перейшли до історії, як маловажні епізоди. За всіма ознаками — так само станеться з цією зустріччю президента Буша з Горбачовим.

Немає сумніву, що між діаспорою й материком мусить існувати якнайтісніша співпраця в життєвих інтересах української нації, яка знайшла в складній міжнародній ситуації. Ця співпраця може успішно діяти під умовою, що вона буде двостороння, що керівні чинники української політики на Рідних землях не ставитимуть без попередження й консультації своїх земляків поза межами батьківщини перед доконаннями фактами, які стаються із схваленням поспішним новим правомислом української мови, що не відб'є далеко від уже існуючого, зрусифікованого.

Хоч покищо українська політика на батьківщині з багатьох причин мусить іти по лінії можливостей, тобто обмежити до статусу федерації, чи конфедерації, то це не означає, що ця політика моменту має стати самоціллю. Вона не сміє втрачати з ока дальнього, кінцевого прицілу — повної незалежності, суверенності й соборності України. Діаспора має обов'язок допомогти рідному краю добути найбільш корисні тимчасові досягнення, а поруч того всіма силами й легальними засобами прямивати до власної державності, шлях до якої простелять теж політично-правними ходами відповідальні за долю нації її провідники в Україні.

З тактичних причин діаспора може погодитися на деякі політично-державницькі обмеження, поки не заіснують реальні, більш сприятливі умови й обставини, поки наш народ не досере до рівня повновартості нації й до зрозумілого вагомості та кончності власної держави.

Тому діаспора не може

Володимир Барагура

УМОВИ Й МЕЖІ СПІВПРАЦІ ДІАСПОРИ З МАТЕРИКОМ

прийняти всі дотеперішні гасла про псевдогласність і перебудову, які конкретно не вийшли зі стадії пропаганди-агітки без виразних слідів конкретно-позитивних змін. Навпаки тут і там зашморг на шні української нації затіснюється. Для прикладу: українські учені-дослідники на інформаційних зібраннях українців-емігрантів закладають пошлати в Україну друковане слово. А на ділі. Книжки, крім релігійних, конфіскують, листи перевіряє цензура, вони доходять до адресатів у жалюгідному стані, коверти роздерті й незугарно заклеєні з допискою „в дорозі спортліса“... Навіть, коли людина везе з собою книжку чи журнал, то на митному пункті їх відбирають і віддають аж власних повертається додому. Нечуване в культурному світі ставлення до друкованого слова, яке має всюдю окремі привілеї.

У статті годі перелічити всі недомогання, які характеризують період гласності й перебудови, але для прикладу варто згадати хоч декілька аномалій про напруження й усунення яких батьківщина й діаспора повинні спільно подбати.

У ділянці мови: 1) очистити її від добровільних, чи насильно накинених навіянь з російської мови. 2) опрацювати український правописний словник згідно з духом, характером, законами й розвоєсими тенденціями української мови. 3) розв'язати мит (не „міф“) про мужицько-холодильну кухонну українську мову,

бо й „панську“ російську мову аживають „мужики“, „кухарки, батляки, вуркагани, урки“ й вона, чи не найбагатша в світі в соковиті проклони. 4) зробити українську мову справжньою державною мовою, а не зіпхнути її до становища поштурковийської „братньої російської мови“, яка хай собі буде панівною на території Росії.

У ділянці історії: 1) закрити незгідну з історичною правдою схему про спільне походження з часів Київської княжої держави Русів-Українців — росіян, українців та білорусів. Згадав цю схему у вступному слові перекладач „Літопису Руського“ („Повісті временних літ“), виданого в час гласності й перебудови в 1989 році, хоч у тексті літописів ні словечком немає згадки про Московію, Росію, чи руський нарід, навапи кльк разів згадано „Україна“, „Вкраїна“, „Вкраїнина“.

2) закрити варіант псевдо-наукового аргумента про „старшого брата“, тобто про московско-російський народ, про „вищий його культури“, бо коли говорити хто старший і від кого прийняв він культуру, то хіба навпаки. 3) видобути зі засекречених архівних сховищ оригінал Переяславського договору, а не пізніші його варіанти з перекресленнями, доповненнями, змінами й поправками.

4) з'ясувати згідно з історичною правдою, що Україна була окупована російськими царями — Петром I і Катериною II та їхніми наступниками. 5)

представити в правдивому світлі намагання гетьманів, зокрема Івана Мазепи, визволитися з-під опіки царя-батюшки, а не клеїти Мазепу „зрадником“, бо ж він не зрадив українського народу.

У мілітарній ділянці: — ствердити на території України її національну армію, в якій відбували б свою військову повинність призовники з України.

В ділянці релігійно-церковного життя: 1) дати право свободи релігії всім віровизнанням без упрівильшованого статусу Російського Патріархату, який є зварядком державно-політичних чинників і діє в користь „єдності-неділїмства“. 2) унезаконити, як незаконний акт, насильна над Українською Католицькою Церквою Собором 1946 року, повернути їй всі храми, монастирі, установи, духовно-інтелектуальні добра та виплатити відшкодування за багатолітне безправне користування ними. Унезаконити Українську Православну Церкву від Російського Патріархату.

Економічна ділянка: знеси централізовану економіку, встановити приватну власність на землю, заводи, підприємства, дати змогу діяти приватній ініціативі. Дати Україні виключне право розпоряджатися своїми природними добрими, навазувати торговельні взаємини з іншими країнами світу. Мати власну валюту.

У ділянці державної структури: 1) встановити суверенну українську владу з усіма prerogativami з правом аживати національну символіку (прапори, тризуб, печаті), мати право встановити міжнародні зв'язки, вести власні дипло-

(Закінчення на стор. 4)

Р. Голіт

МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ

ки й культури Українського Народу творення у цінних закутах нашої землі окремих заповідників, бо по всі часи остали б для грядучих поколінь та з яких родюче черпала б любов до рідної землі й училася пізнавати її красу, та котрі були б великим невичерпним джерелом для наукових природничих дослідів і студій, та творили б спільну національну цінність, щоб дати основи до майбутнього українського національного парку в Карпатах, на загальне бажання і прохання нашого громадянства Ми утворили в маєстності Галицької Греко-Католицької Митрополії в громаді Перегінсько-Долинського Повіту Галицької Землі Кедриновий Заповідник та ґрунтовні парцелях к. чч. 9223, 9233, 9647, на вершні „Яйце“ 1,600 метрів у горах Горганів поверхнею 255,19 гектарів, у границях згідно з залученим ситуаційним планом. Цей заповідник, згідно з рішенням Станіславського Воєвідського Уряду з дня 20-го вересня 1034 року ч. РЛ 21,140, підлягає охороні по

ПРО ЕКОЛОГІЮ

думці закону з дня 10-го березня 1934 року про охорону природи.

Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, як найвищий установи нашої землі, передсеом отрим Кедринський Заповідник на вершні „Яйце“ під наукову опіку й визнаємо про цьому Наше побажання, щоб Наукове Товариство ім. Шевченка у всіх важливих справах цього заповідника стояло в зв'язку з Нами й кожним нашим Наслідником на Владиславом Престолі та повідомляло нас про хід і стан наукових праць у заповіднику.

Застерігаємо собі й нашим наслідникам на Митрополічому Престолі право відхилити доручену опіку Кедринового Заповідника на вершні „Яйце“ на випадок, коли б Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові перестало існувати й коли б покинуло свою наукову діяльність, або проводило її шляхом незгідним із засадами католицької віри й моралі.

Дано при Нашому Архикадральному Храмів св. Вм. Георгія в городі Льва,

дня 15 квітня Року Божого 1935.

† Андрей Вр.

Митрополит Андрей став дієсним членом філологічної секції НТШ в червні 1925 року.

Іван Стефашок, автор пової статті, згадає, що завдяки спільним діям вчених і представників Церкви були створені перші природні заповідники на наших землях. Велика заслуга в цьому Митрополита Андрея Шептицького та Наукового Товариства ім. Т. Шевченка. І треба, щоб люди пам'ятали про це.

Від редакції: „Яйце“ — найбільший в СРСР масив кедрової сосни європейського природного походження. Окремі екземпляри кедрів мають вік понад 300 літ. „Чортова гора“ — резерват природної флори Опілля (в Рогатинщині). Створений для охорони понад трьохсот видів степових рослин, значна частина яких остаточно зникла з ландшафтів Західної України.

Обидві території під охороною держави лише з 1964 року.

Стаття прикрашена знімком Митрополита Андрея.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яцкевич

Соняшна металургія

Сонце — джерело всіх видів енергії, якими користуємося на землі, включно з атомною енергією, що її отримуємо з розпаду матеріалів. З поступом технології, людина щораз частіше шукає можливості використання безпосередньої енергії сонця для опрівання домів, для перетворення сонця в електричну енергію, для відсочування морської води чи для вирощування парі.

Професор Ф. Тромб з Осередку наукових дослідів у Франції придумав систему дзеркал, з допомогою яких він використовує енергію соняшних променів для опрівання металургійної печі та продукції металів та їхніх сплавів.

Ця соняшна металургія на піч побудована в 1969 році в Східних Піринеях, у місцевості Одейльо Фонт Ромо на Кордоні Франції та Іспанії, на висоті 1,600 метрів понад рівнем моря. Для концентрації соняшної енергії використовуються у цій печі 62 соняшні плити-рефлектори поверхнею 45 квадратних метрів, кожний.

Ці рефлектори вмонтовані на обводі п'ятикутника та пов'язані з гідралічними підйомами, що мають завдання при допомозі оптично-електричної системи стежити за рухом сонця та унаправлювати їх для оптимального сприймання соняшних променів. Промени відбиті від рефлекторів збираються у великому параболічному дзеркалі, що становить центральний пункт цілої системи. Диск цього параболічного дзеркала, шириною 54 метри та висотою 40 метрів, складається з 95,000 малих, параболічних дзеркальць, які спрямовують соняшні промени до його фокуса (огнища), на висоті 13 метрів та на відстані 18 метрів від поверхні головного параболічного дзеркала.

При добрій соняшній погоді, що триває у цій місцевості приблизно 200 днів у кожному році, у фокусі вирощується енергія, потужністю 1,000 кіловатів та температурі до 3,800 ступенів Цельсія.

Ця енергія не тільки дешева, але й чиста без будь-яких домішок з джерела енергії, які зустрічаються навіть у електричних печах, не згадуючи вже про домінені печі, опалювані коксом або газом. Великою прикметою цієї металургійної печі є те, що соняшна енергія сконцентрована в одній точці, а це дає змогу сплавляти метали без потреби нагрівання стін печі, що, до речі, становить по-

важне джерело занецишені сплаву при стандартних методах його продукції.

Техніка „Соняшної печі“ дозволяє також на теплову обробку металів до приблизно 3,800 ступенів Цельсія в окиснювальній атмосфері повітря, що має велике значення для низки металургійних процесів.

Додаткова користь із „Соняшної печі“ в Одейльо становить можливість стосування т.зв. „термічних ударів“, завдяки механічному улаштуванню, що змінює параболічність дзеркала шляхом зміни його поверхні вгустоті. Це, у висліді, дає змогу змінити концентрацію соняшних променів та їхню натугу. „Термічні удари“ мають велике значення, наприклад над дослідом міцності космічних кабін, що входять з великою швидкістю до земної атмосфери, різних елементів систем зброї та наслідків ядерних експлозій.

В Осередку наукових дослідів у Одейльо, підпорядкованому безпосередньо французькому уряду, створено нещодавно, т.зв. хемію сонця. Цією назвою окрищено нову методу обробки металів та металів, що дає змогу продукувати матеріали з подивугідними механічними прикметами. Наприклад нещодавно виробленою там окиси металів, що не змінюють своїх прикмет після підігрівання до температур близько 2,800 ступенів Цельсія. Цю методу стосується також до керамічних продуктів, що виявляють надзвичайні термічні та ізоляційні прикмети. Невідомо чи ті нові керамічні матеріали не створять нового етапу в розвитку електроенергетики.

„Соняшна піч“ створила можливість нової економічної обробки рідкісних металів, з високим відсотком металів.

А техніка „хемії сонця“ започаткувала нову технологію очищення матеріалів, шляхом окиснювання або кристалізації, що можна вважати проломом у цілій металургії. Крім цього, вона причинилася вже до покращання виробництва матеріалів для інструментів, відпорних на високі температури, поряд із затриманням їх високою кислотними механічними прикмет.

Маючи на увазі такі великі досягнення „хемії сонця“, ЗСА доручили Франції перевести дослідів своїх виробів та одночасно приступили, разом з іншими державами, до побудови власних „соняшних металургійних печей“.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

МАТЕРІАЛИ ПРО ТРЕБЛІНКУ

В редакційній статті „Трагічне видовище в Єрусалимі“, „Свобода“ з 22-го травня мені незаслужено приписується велика активність у справі оброну Івана Дем'янюка. Кредит за „сотні листів і десятки меморіалів“, а зокрема за дослідчу діяльність належить організації Спілки Прихильників України у Ферфілді (СП-УФ) та її невтомою активістів д-ров Мірослава Драганові, який роками наполегливо збирає матеріали про справжню історію табору в Треблінці та про грубе й нещадне фальшування документів і фактів ізраїльською прокуратурою. Тут треба згадати, наприклад, відкриття фотографічної документації про

те, що єдина збірка могла в таборі була не більша, як могла в Катині, де було поховано 4,500 польських офіцерів; документація про нешкідливість дізельних випарів, якими, згідно з актом оскарження, Дем'янюк „убив 800,000 жидів“, що робить оскарження проти нього абсурдним. Щобільше, роздобути досі засекречені документи з польських і німецьких архівів про повне переселення колишніх в'язнів Треблінки показують, що тоді про „Івана Грозного“ ніхто не згадував, отже існування цієї потвори — це міг створити в 1970-их роках.

Роман Волчук
Джерзі Ситі, Н.Дж.

Введення антимонопольного законодавства

Юридична рівноправність усіх форм власності економічних суб'єктів.

Пріоритет екології над економікою.

УРП домагатиметься зміни пріоритетів у розподілі капіталовкладень з ресурсомістких та енергосмітних на науковомісткі і точні галузі виробництва.

УРП вважає, що на шляху перетворення колоніальної економіки в незалежну необхідну створити Державний банк України та свою фінансово-грошову систему, власну грошову одиницю. Партія обстоює право громадян створювати комерційні та приватні банки.

У зовнішньоекономічній діяльності партія відстоюватиме право виходу всіх господарських суб'єктів на міжнародний ринок, встановлення економічних зв'язків з українською діаспорою.

Продовження буде.

ПРОГРАМА УРП

Мета

УРП домагатиметься створення української незалежної соборної держави як невідмінної умови політичного, економічного, культурного відродження, консолідації та самопоступу народу України, піднесення його добробуту, утвердження демократичного ладу та розвитку громадянського суспільства, виведення України з міжнародної ізоляції й посідання гідного місця серед вільних народів світу.

Основні засади

УРП стверджує абсолютну цінність життя, свободи, самотності людини кожної нації.

УРП вважає, що гарантією життя людини та кожної нації є демократичний державний та суспільний лад зі свободою економічної діяльності, рівноправністю різних форм власності, ринковим регулюванням та здоровим природним середовищем, що все разом забезпечує сприятливу суспільну атмосферу і високий рівень добробуту народів задля самовідтворення та постійного духовного розвитку.

УРП вважає, що свобода людини повинна забезпечуватися дотриманням міжнародних правових норм, демократичним державним ладом та розвинутим громадянським суспільством. Свобода нації забезпечується потужністю її потенціалу та системою міжнародних угод.

УРП вважає, що самотність людини і кожної нації має гарантуватися вільним розвитком своєї мови і національних культурних інституцій, заснованих на історичних традиціях і звичаях, моралі і релігії.

Напрямки діяльності

На шляху до мети, партія дотримується напрямків: Щодо політичної системи і відновлення державної незалежності УРП домагатиметься створення нової Конституції

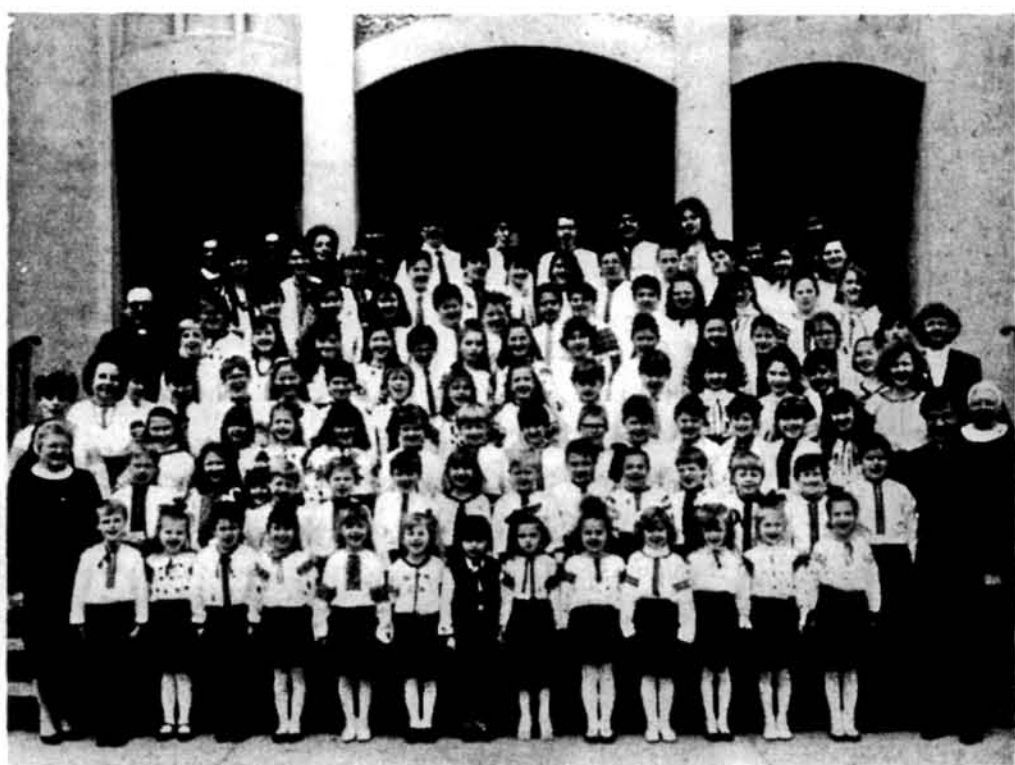
В галузі економіки

Запровадження економічної самостійності у володінні, управлінні та розпорядженні об'єктами господарювання і сферою життєдіяльності, що знаходиться у межах України.

Кожна установа з гордістю обходить свої ювілеї. Але коли це робить школа, яка 50 років сумлінно працює над майбутніми громадянами, то це є дійсно свято. Парафіяльна школа св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., коли дивиться у своє минуле, бачить, що вона дала всесторонню освіту численним молодим людям, які з часом здобули визначні досягнення у різних галузях. Святенки, монахині та учителі зробили все можливе, щоб втримати школу на високому рівні. І ця школа св. Івана Хрестителя сьогодні є, мабуть, останньою школою, в якій вчать виключно українські діти під наглядом виключно українських учителів.

Ювілей можна обходити бенкетами і гучними забавами, або так, як це зробила школа св. Івана Хрестителя 20-го травня цього року — урочистою Службою Божою, шкільним концертом та короткою зустріччю. Учні виступили з піснями, декламували, гаїлками, сценкою уривком з „Лісової пісні“ Лесі Українки та різноманітними піснями у виконанні двох хорів: один вищий, а другий нижчий клас. Глядачі спостерігали не лише дуже добре підго-

50-ліття школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку



Школа св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

тованих та усміхнених учнів та гордих учителів але і багато батьків заангажованих у позакульові справи.

На кінець програми встав до слова отець Богдан Лукій, парох. Він коротко, але дуже влучно з'ясував це свято подякою: „Дозвольте мені подякувати нашим сестрам, усім учителям, нашим чудовим дітям, а особливо Вам, дорогим батькам. Маленьку дитину не вистарить нагодувати і вбрати. У неї треба впоїти багато любові, вирозуміння і знання. Але Ви, батьки, даєте своїм дітям ще додатковий великий дарунок. Ви їм передаєте своє коріння — свою любов до Господа Бога, до українського походження, до українських традицій, до української мови та до українського духа. Ви це робите вдома, а ми при школі св. Івана старасмося посилити та продовжити Вашу працю. Ми це робимо з надією, що разом виховасмо не лише

чесних, порядних та інтелегентних громадян, але що кожен з наших дітей буде любити Україну, країну свого походження і що буде переживати її долю. Ми прагнемо над нашими дітьми сьогодні. Але подумайте, що наша школа існує вже 50 років. Сотки учнів перейшли через наш поріг. Велика кількість багатства передалася з генерації до генерації. Стою перед вами, як гордий батько, з великою надією, що ця наша праця буде продовжуватися ще багато років. Що ці наші діти колись почуватимуть своїх дітей приповідати тут до св. Івана школи.

Дякую усім Вам за Ваш труд і дякую нашим дітям, що так гарно і гідно відзначили цей великий ювілей.”

Н.Н.

Сесія...

(Закінчення зі стор. 1)

руч зі старим гербом — наш тризуб”.

Депутати від ДБ покинули зал засідань і зібралися на нараду з метою виробити тактику подальшої парламентської боротьби.

Вечірнє засідання пройшло спокійніше і конструктивніше, очевидно, через те, що обговоренню тимчасового правилника було приділено всього одну годину. Головні суперечки розгорнулися довкола порядку обрання голови Верховної Ради. Більшість — 272 депутати проти 121 — проголосували за те, щоб голову виборили таємним голосуванням з будь-якої кількості кандидатів. Таке рішення дає можливість партпаратникам провести вибори на безальтернативній основі, з однією кандидатурою. По-за всіляким сумнівом, цим кандидатом буде секретар ЦК КПУ В. Івашко.

Остання година вечірнього засідання була присвячена пункту „різне” порядку денного. Першим взяв слово один з головних ідеологів КПУ Леонід Кравчук, який в імені комуністів наголосив на тому, що виступ Миколи Пороського, спрямований проти Леніна, є порушенням прав комуністів та тих, „хто вірять у Леніна” і зажадав, щоб Пороський дезавував свій вис-

туп. Йому заперечив депутат Л. Лук'яненко, який нагадав, що народ України складається не з комуністів, також і в залі є прихильники різних ідеологій та віросповідань. Лук'яненко також зачитав кілька телеграм від виборців про незалежність України.

Депутат Олександр Шевченко оголосив звернення списку УАПЦ „духовенства та мирян про негайну регабілітацію та легалізацію Церкви, та вимогу повернути УАПЦ Софійський собор та церкву св. Андрія Первозваного у Києві. Депутат Верховної Ради Литовської Республіки прочитав вітання від голови Верховної Ради Литви Вітаутаса Ляндсбергаса до ВР України та оголосив запрошення від уряду Литви дітям та дорослим з заражених радіоактивністю територій провести літо в Литві (до 5,000 осіб).

Марія Куземко з Тернополя повідомила, що не вважаючи на рішення тернопільської Обласної ради народних депутатів про позбавлення військової частини 28256 права на землекористування більш як 3,000 гектарів землі та передачу землі під заповідник, командувач військової частини та Міністерство Оборони не виконують це рішення, а також відмовляються виконувати рішення Ради Міністрів УРСР з цього приво-
ду.

КОНФЕРЕНЦІЯ „КОМП'ЮТЕРИЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ”

В суботу, 21-го квітня, Товариство Українських Інженерів Америки (ТУІА) при співучасті Українського Інституту Америки, влаштувало конференцію, темою якої була комп'ютеризація української мови. Потріба такої конференції стала необхідною в зв'язку із загальною комп'ютеризацією в нашому житті, але зокрема така потреба заіснувала через кончність якогось узгодження у справі нескладованої проліферації українських програм на комп'ютери. Новітня комп'ютерна техніка дає змогу особам з деякими технічними здібностями, але з відносно неглибоким знанням комп'ютерної техніки чи програмування, українизувати комп'ютери, творити собі різні шрифти на ці машини, очевидно за своїм уподобанням. У висліді цього появилося вже багато програм з українською абеткою на різні комп'ютери. Усі вони інакші та з різними укладами букв на клавіатурі. Це спричинило безпорядок, неможливість телекомунікації, обміну записами, та інші труднощі.

З ініціативи деяких членів Головної Управи ТУІА на початку червня минулого року був створений комітет з української мови. Цей комітет з української мови, щоб виправити стандарт комп'ютерного кодування для української мови. І тут аж було поставлено велике завдання для комп'ютерного комітету ТУІА, а саме, започаткувати працю над стандартизацією та введенням порядку до різних варіантів вживання української мови на комп'ютерах. До цього комітету були запрошені окрім членів ТУІА також експерти з поза нашої Т-ва, які виказали розуміння для потреби такого стандарту, та розпочали відразу жаву дискусію над цією проблемою. Тому, що члени цього комітету живуть далеко від себе дискусія велася поштою, телефоном, або іншою телекомунікацією. Комітет теж відбув декілька засідань та особистих зустрічей у термінових справах зв'язаних з вислідною комп'ютерів на Україні.

Головна Управа ТУІА створюючи цей комітет мала великі труднощі з добром членів, тому, що мала обмежені відомості. Тому, напевно, не всі були запрошені до участі. Шойно тепер, коли ми оголосили цю конференцію, довідалася управа про тих, які нам могли допомогти в цьому ділі. Справа української комп'ютерів в Україні має там далеко більше та важливіше значення, яку тут на заході. Якщо там українська мова не буде говорити з екранів комп'ютерів, та якщо діти у школах будуть бачити на екранах тільки російську мову, то нема великої надії на справжнє відродження нашої мови. Тому ця справа стала однією з найважливіших для української України. Щоб допомогти, наш комітет навізав контакти з деякими особами в Україні, які цікавляться комп'ютерами та українизацією. Одним із них став Леонід Миколайович Іваненко з Інституту Кібернетики (АН) у Києві. Ми його на конференцію запросили, однак, на жаль йому не пощастило приїхати сюди вчас через бюрократичні перепони й то якраз з нашої американської сто-

рони. Йому американська амбасада у Москві відмовила візу, не дивлячись на наполегливі старання тут, у Стейтсмані Департаменті.

Контакти з Україною необхідні, щоб узгодити працю нашого комітету з тими, які працюють у цій ділянці в Україні. В майбутньому маємо надію що комп'ютерний стандарт там буде створений спільно з нашою допомогою. Нам відомо, що в Україні є багато знавців, які це зроблять як слід. Співпраця з ними проходитиме різними шляхами.

Однак, щасливим збігом обставин, ми отримали на нашу конференцію дуже цінну доповідь з України на тему комп'ютеризації української мови з Львова, від Андрія Тимчука, завідувачого Відділом Інформатики Української Незалежної Видавничо-Інформаційної Спільноти. Його доповідь відчитано на конференції, а декілька копій цієї праці були роздані учасникам.

Конференція стала зворотньою точкою. Вона завершила один етап праці та дискусію, яка велася від літа минулого року.

Комітет тепер проаналізує пропозиції, представлені на конференції, та в короткому часі вийде з пропозицією якогось узгодження, яке ТУІА повинно одобрити, та поручити, як нашу рекомендацію. Як логічний наслідок цієї конференції ТУІА опрацює свою пропозицію і повинен вислати з нею доповідь на міжнародну конференцію автоматизації у Києві, яку влаштує Київський Політехнічний Інститут при кінці жовтня цього року. Ці доповіді будуть опубліковані у наступному числі „Вістей Українських Інженерів”. Усі зацікавлені повинні прийти до цього числа.

Конференція викликала велике зацікавлення. В ній взяло участь біля сотні учасників з усіх кутів Америки і Канади. Були присутні теж люди з України. Приємно було бачити серед учасників велику кількість молодих людей. Серед доповідачів було теж декілька молодих науковців, які працюють над своїми докторатами. Серед присутніх були українські підприємці, власники комп'ютерних фірм, про деяких присутніх вперше довідалися. Сама конференція мала дві сесії: технічну та загальну. Предсідником конференції був д-р Роман Воронка, математик, професор Політехнічного Інституту Нью Джерсі, який вів обі сесії вміло та енергійно.

Першу технічну сесію відкрив коротким словом Роман Гавриляк, голова ТУІА.

Вступне слово виголосив гість з України, д-р Ярослав Ісачевич, директор Інституту Суспільних Наук при АН УРСР, та заступник голови НТШ, який читав з'ясував теперішній стан комп'ютеризації в Україні, її потреби та існуючі недоліки.

Далі слідували такі доповіді: Марко Горбач, професор торонтського університету „Українська особистість комп'ютерів Ай-Би-Ем і Макінтош, деякі практичні заваги”. Цю доповідь з причин відсутності прелєгента відчитав автор другої доповіді, Микола Біланюк, докторант, Карнегі-Меллон університету у Піттсбургу, який виголосив доповідь „Причини до застосування комп'ютерів для української мови”. Третю доповідь виголосив Миколу Депутат, докторант стейтсманського університету у Баффало, „Модернізація в українській мові”. Останню доповідь першої сесії виголосив Юрій Біланюк, професійний інженер, власник підприємства „Комп'ютер-радіо”. Темою його доповіді було „Застосування комп'ютерів для української мови”. Усі доповіді затрунували проблему узгодження комп'ютерних (ASCII) кодів для кирилиці. Вони були виголошені з малим виявлянням в українській мові. Ціла конференція була записана на відео-стрічку старанням відділу ТУІА Нью Йорк.

Після дискусійного періоду та перерви відбулася друга сесія конференції, яка була запланована для більш загального зацікавлення та стосувалася в основно-

му справи комп'ютерної термінології. Саме у цій сесії мав виголосити свою доповідь Леонід Іваненко. Першу доповідь виголосив Любомир Онискевич, завідувач дослідним центром „Дейвід Серноф”, СРІ компанії у Принстоні у Принстоні. Він є широко відомий зі своєї видавничої праці „Діяльність молоді”. Тому що Л. Онискевич веде кореспонденцію із Л. Іваненком, він передав багато основних думок Леоніда Іваненка та відчитав важливі уривки з його листів. У дальшому він подав вислиди своєї праці над створенням та збиранням комп'ютерної термінології, а в кінці про українизацію Мекінтош комп'ютерів.

Другим доповідачем був Анатоль Вовк, голова Українського Термінологічного Центру, який вже довгі роки займався технічною термінологією, зв'язаною з комп'ютерами. Він подав

свої думки та принципи, якими треба керуватися при творенні нової термінології та ілюстрував це численними прикладами. Цікава дискусія закінчилася цю сесію, після якої учасники конференції мали змогу при перекусі продовжувати обмін думок.

Успіх конференції та велика участь дала управі ТУІА до розуміння, що існує велика потреба у негайному майбутньому про вести подібні конференції. Участь молоді (деякі з Монреалю, Чикаго, Огайо) доказує, що ТУІА жива організація, майбутнє якої буде забезпечене, якщо вона зуміє зацікавити сучасну українсько-американську молоді. На конференції ми побачили відповідь на питання, яке часто чуємо: А що цікавить нашу молоді?

Роман Гавриляк
голова ТУІА

Людмила Семикіна, художниця-дизайнер, доповідатиме в Українському Музеї в Нью Йорку

Нью Йорк (УМ). — У четвер, 31-го травня, о 6:30 по полудні зацікавлени слухачі матимуть нагоду познайомитися з Людмилою Семикіною, її думками і творчими задумами.

Людмила Семикіна, художник-дизайнер одягу, живе і працює в Києві. У 1969 році, коли були перші репресії проти „шестидесятників”, за участь у правозахисному русі її виклинули зі Спільноти художників України. Під час перебування в гласності знову поновлена з формулюванням: „За відсутності злочину”. Це сталося у 1988 році. А довгих 20 років Людмила витримала низку різних адміністративних та матеріальних покарань.

І персональна виставка — така доводжена на Україні — відбувається цього року у Києві у Софійському заповіднику у Миколаївській транзєї.

Людмила Семикіна закінчила Одеське художнє училище, Київський художній інститут (відділення станкового живопису). Довгий час займалася монументальним малюванням, а з 1962 року почала займатися моделюванням і сучасним осмисленням народного одягу. Як окреслює сама художниця, „Народний одяг — це величезна лабораторія пошуків і вирішення місцевих засобів в одязі, який органічно пов'язаний з усією соціальною, духовною, матеріальною спадщиною людини”. Людмила вважає, що пошла в прекрасний полон народних традицій, які не залежні

від політичних та інших сфер. В традиції і скарбниці національного одягу, в її збереженні та розвитку вбачає моральну позицію, естетику, демократичність. Сама ідея творити одяг в такому плані виникла від дійсності та від бажання створити одяг для репрезентації української інтелігенції.

Людмила Семикіна — за традицією поглядає в одязі. Вона ніколи не йшла у своїх працях на „вимогу” публіки, а хотіла піднести людину до поняття її гідності, особистості, внутрішньої культури, естетики. Що зробило поштовх у виборі її професії? Якщо можна звузити різнобарвну палітру і гаму відчуттів, то окресливо такими виразами: несмак, стандартизація мислення, відсутність культури в одязі.

Нині, під час гласності вона бачить можливість творити вільно. Правда, ніколи не творила на „догоду”. Опирайчись за межами „офіційшини”, зберігає дар творця. Тема суспільства, людини, одягу — не задовільняє задуми цього мистця. Йі теми: Україна і одяг, відродження традицій через одяг. Вона вважає, що народне мистецтво настільки багатогранне і бездонне, і пересмислення його на сучасному етапі — це дорога для справжнього мистця, треба включити фантазію, знання, мати міру і смак. У творчості вона створила свій „мікроклімат” і хоче поділитися з людьми своїми роздумами.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ на відвідинах у Японії перебував президент Південної Кореї Ро Тай Ву, де на офіційному бенкеті в його честь японський імператор 56-літній Акіхіто прилюдно перепросив народ Південної Кореї за брутальність японської окупаційної влади, що закінчилася майже півстоліття тому. Це вперше ясно японці визнавали жорстокість своєї окупації на такому високому державному рівні. Японія була окупантом Кореї від 1910 року до закінчення Другої світової війни та її громадяни натерпілися дуже багато, зокрема коли їх насильно вивозили на примусові тяжкі роботи до Японії та інших країн Азії, відбирали майно, нищили культурні пам'ятки та примушували корейців японізувати свої прізвища.

ПОДЯКА

Цією дорогою хочу подякувати всім Рідним, Приятелям, Знайомим, Членам Союзу Українок Америки, що взяли участь в похоронах мого МУЖА

бл. п.

ВАСИЛЯ ЧАПЛЕНКА

ПИСЬМЕННИКА І МОВОЗНАВЦЯ.

що відбувся 7-го лютого 1990 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Передусім наша подяка о. А. Селепінні за похоронні відправи і зворушливі слова на Панахиді. Моєму зятєві, Б. Поплянському за прощальні слова над могилкою Покійного, проф. І. Корвицькому про Василя Чапленка, як письменника і науковця під час триниз, НТШ в Нью Йорку за поміщення елєксидри у „Свободі” і співучасті, інж. А. Вовкові, нашому приятелю, за статтю про Василя Чапленка і його наукову діяльність.

Всім тим, хто нас відвідав і з словами розради, всім, хто прислав квіти або грошові датки „за життя квіт”, телефонічні співучасті та безліч листів, що допомогли нам перенести наше горе і вислики віру в добре серце ближчих і дальших наших друзів.

Замість особистих особистих письмових подяк складаю по 50 дол. на фонди Музею в Бавнд Бруку, Українського Музею в Нью Йорку та Стендінгую Акісію СВА для студентів українських в Європі.

НАТАЛІЯ ЧАПЛЕНКО з РОДИНОЮ

КОНЦЕРТ українського хлоп'ячого хору „ДУДАРИК”

який приїжджає з України

НА ТУРНЕ ДО АМЕРИКИ І КАНАДИ

На запрошення

Централі Українських Кооператив Америки

виступить з першим концертом

в залі Центру Української Культури

української православної церкви св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

ЦЕ БУДЕ ОДИНОКИЙ КОНЦЕРТ НА ТЕРЕНІ НЬО ДЖЕРЗІ

Квитки можна набути при вході до залу. Ціна 15 дол. від особи

КООПЕРАТИВА СВ. АНДРІЯ в С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ.

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ 1990

„Верховина”, Глен Спей, Н. Й.
Рома Прийма-Богачевська
мистецький керівник

- „WORKSHOP” — 1-21-го липня
Курси для завантажених танцюристів від 16-го року життя, вгору
- ТАБОРИ для МОЛОДІ — 29-го липня — 11-го серпня
Від 16-18 років життя
- Гостинні викладачі: ВАЛЕНТИНА ПЕРЕСЛАВЕЦЬ, ЛЮБОВ ВОЛИНЕЦЬ
- В програмі: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНЦІ, ХАРАКТЕРНИ, БАЛЕТ ТА ХОРЕОГРАФІЯ
- ВИКЛАДИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕТНОГРАФІЮ, ПОБУТ, ЗВИЧАЇ ТА НОШУ

По інформації:

UKRAINIAN DANCE CAMP
c/o Roma Pryma-Bohachevsky
523 East 14th Street, New York, N.Y. 10009
(212) 677-7187



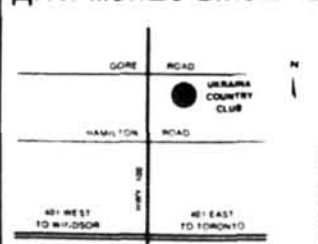
UKRAINIAN
FESTIVAL

29 червня, 30 червня,
1 липня, 1990 р.
УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
КВІТКА

на оселі „Україна”
Лондон, Онтаріо, Канада

- Кращі мистецькі одиниці США, Канади та з України
- Концерти в суботу і в неділю
- Свіжі українські страви приготовлені в кухні оселі
- Ярмарок
- Забави що вечора — в п'ятницю, суботу і в неділю
- Різні виставки та продаж українських мистецьких виробів
- Широки площі; басейн на купіль
- Можна зайняти місця на таборування всі три дні
- Цікава та різноманітна програма для дітей
- Безкоштовне паркування

Квитки можна набути наперед в українських крамницях в ваших околицях — \$8 на день
Вступ при брамі — \$10 на день
Вступ на забаву в п'ятницю — \$3.00
Діти менше віком 12 років безплатно



R.R. #1 (Gore Road)
Dorchester, Ontario
N0L 1G0 Canada
1-519-659-2963

